

[Statsministeren.]

det rejste spørgsmål og de konsekvenser, det indebærer, og som jeg har påpeget, men det er den høje rigsdag, der til sin tid vil komme til at tage endelig stilling til sagen.

Ordføreren for forespørgerne (Alfred Jensen): Svaret tilfredsstiller ikke mig, lige så lidt som det kan tilfredsstille offentligheden i al almindelighed. Det er givet, at der rundt omkring ventes på en afgørelse i dette spørgsmål. Vi her i tinget og offentligheden er kendt med, at problemet en længere tjenestetid har været drøftet; vi er også kendt med, at længere tjenestetid er gennemført i adskillige af de Atlantpagten tilsluttede lande, men spørgsmålet for os selv står stadigvæk åbent, er ikke afgjort, og vi ønskede at få klarhed. Jeg behøver vel ikke at sige, at der her i landet er meget stor modstand mod en udvidelse af tjenestetiden, fordi man finder den unødvendig, og fordi man finder, at det er en altfor stor byrde at lægge på ungdommen, ved siden af at det jo også er en ekstra belastning af landets økonomi. Derfor kan jeg ikke erklære mig tilfreds med det svar, vi har fået. Vi må have klarhed over spørgsmålet. Derimod må jeg erklære mig tilfreds med, at statsministeren fastslår, at spørgsmålet forelægges for rigsdagen til afgørelse, inden endelig afgørelse træffes, men jeg vil opfatte svaret på den måde, at det kommer til behandling her i folketinget og ikke blot forelægges i det udenrigspolitiske nævn eller for et mindre udvalg af repræsentanter for nogle af rigsdagens partier. Hvis jeg har lov til at opfatte svaret på den måde, at en forlængelse af tjenestetiden med de byrder, der vil være forbundet dermed, kommer til behandling i både folketing og landsting, kan jeg erklære mig tilfreds med den side af sagen. Men vi ønsker spørgsmålet hurtigt klarlagt og fremmet her i folketinget. Jeg behøver vel ikke at understrege, at jeg og mit parti med flere i denne sal er modstandere af en forlænget tjenestetid; men der vil jo, forstår jeg, senere blive lejlighed til at tage stilling hertil.

Statsministeren (Erik Eriksen): Jeg skal kun gøre den korte bemærkning til det ærede medlem, at jeg ikke er blevet særlig overrasket ved, at mit svar ikke tilfredsstillede ham. Men spørgsmålet foreligger jo ikke til afgørelse, og jeg kan kun sige, at det ærede medlem har ret i sin

opfattelse, at dette ting og det høje landsting til sin tid vil komme til at træffe den endelige afgørelse i denne sag.

Johs. Christiansen: Jeg skal ikke sige mange ord ved denne lejlighed. For det første synes det mig at være et lidt ejendommeligt tidspunkt, man har valgt at rejse denne sag på. Rigsdagen har lige vedtaget at nedsætte en ny forsvarskommission, men da denne endnu ikke er konstitueret, har den følgelig heller ikke kunnet forhandle hverken tjenestetid eller noget andet af de militære problemer, som har forbindelse med den kommende forsvarsordning. Men for det andet synes jeg, at forespørgeren er lidt mere opsat på måske at skaffe sig et billigt propagandanummer end på at fremføre holdbare argumenter mod en forlænget tjenestetid. Det sidste kan naturligvis også være svært nok for et parti, hvis væsentligste inspirationskilde udspringer i en politi- og militærstat, hvor den militære tjenestetid er op til tre år. Om min og mit partis stilling til tjenestetidsspørgsmålet skal jeg iøvrigt sige, at det jo ikke kan være nogen hemmelighed, at vi vil sætte vore kræfter ind på at få fastlagt den lavest mulige tjenestetid i den kommende forsvarsordning. Men hver ting til sin tid. At gå ind i en akademisk disput om denne sag nu — og andet end en akademisk diskussion kan det jo ikke blive på det grundlag, der er givet — vil vi ikke indlade os på. Det ville være at spille det høje tings tid, og deri ønsker vi ikke at deltage.

Ordføreren for forespørgerne (Alfred Jensen): Jeg troede, at det ærede medlem sammen med os var interesseret i at få skabt klarhed over dette spørgsmål, og jeg troede, at det ærede medlem sammen med os var modstander af en forlængelse af tjenestetiden. Derfor fatter jeg ikke hans, jeg kan godt sige bagholdsangreb i denne sag, så meget mindre som der jo ikke er nogen bund i den argumentation, han forsøgte at anføre overfor tidspunktet for forespørgslens fremsættelse. Det ærede medlem hævdede, at nu var der nedsat en ny forsvarskommission, som først skulle til at begynde sit arbejde, og derfor var det utidigt at spørge. Må jeg oplyse det ærede medlem om, at da spørgsmålet blev stillet, var der ikke fremsat forslag her i folketinget om en ny forsvarskommission. Da sad den gamle kommission. Denne argumentation holder altså ikke. Men dernæst har jeg ikke spurgt af hensyn til forsvars-